

турцитѣ си сж варвари, които незнаяха и неискаха да знаятъ за никакво международно право по войната; но кой знае да ли тѣзи звѣрства отъ тѣхна страна не бѣхж предизвикани отъ звѣрската постѣпка на много сръбски погранични стражи върху турскитѣ стражи, които почти на всѣкждѣ сж били ненадѣйно нападнати, защото не сж знаели за обявлението на войната!?

При Пандирато четата почина около единъ часъ, слѣдъ което потегли за къмъ мѣстността Бабина-глава по шосето за Акъ-паланка. Сръбскитѣ войски като намѣрили твърдѣ слабъ отпоръ отъ страна на турцитѣ въ първитѣ дни на войната, бѣхж навлѣзли около 20.—25 километра на вжтрѣ въ Турция, по направлението Княжеваць — Акъ паланка, и се готвеха да атакуватъ и привзематъ послѣдныта. Около върха Бабина-глава, подъ началството на подполковника Хорватовича се съсрѣдоточаваха сръбскитѣ сили за да ударятъ отъ тамъ на Акъ-паланка и Пиротъ, а слѣдъ това едноврѣменно съ Алексиначкия отрядъ, да нападнатъ Нишката крѣпостъ отъ двѣ страни.

Тамъ — на Бабина-глава — отиваше и нашата чета.

При заминуванието границата момчетата се много расчувствуваха. При стѣпванието на скжпата бащина земя, сърдцето по усилено затупа. Съзри отъ радостъ потекоха отъ очитѣ на хъшлацитѣ. Мнозина се нахвъргаха да цѣлуватъ тѣзи земя, въ която се бѣхж родили и отраснали, въ която живѣяха всичкитѣ тѣхни най-мили сжщества: родители, дѣца, братя, сестри, съпруги, роднини и приятели, и за която бѣхж тръгнали да умрѣтъ. Ученицитѣ отъ Загребъ и Бѣлградъ, подбудени отъ Генка за пѣсни, запѣха въ хоръ мелодичнии хърватски народенъ маршъ:

Льепа наша домовино
Ой юначка земльо мила
Старе славе дъедовино
Да би вазда часна била

Мила кано си намъ славна
Мила си намъ ти йедива